

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Extraordinair Session.

23de Møde.

Torsdagen den 27de Septbr.

(Fortf.)

Gram: Jeg vilde helst frasælde Ordet, og jeg skal i det Hele kun sige saa Ord. Der er fra de ærede Rigsdagsmænd for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund) og Bornholms Amts 1ste Valgkreds (S. F. Petersen) fremkommet saadanne Uttringer med Hensyn til, hvad jeg udtalte iafte, at jeg finder mig foranlediget til at bede dem om, at jeg maa have den samme Frihed, som de selv have, nemlig at stemme efter min Overbeviisning. Jeg stemmer for det, som jeg er overbeviist om vil være til Gavn for mit Fædreland; det ville de Andre ogsaa gjøre, og jeg maa bede om at beholde samme Ret dertil som de.

Lehmann: Situationen har, siden min sidste Udtalelse, viist sig for mig i et noget klarere Lys. Det høitærede Ministerium har senere, mere aabent og usorbeholdent udtalt sig i Sagen og klarere bestueliggjort Vigtigheden af dens hurtige Afgjørelse. Ministeriet har viist, at det ligesaa meget af Hensyn til Rigsdagen, som af Hensyn til Rigsraadet, har antaget og bevaret sin nuværende Stilling, og saa meget jeg end maa beklage, at den Betingelse, hvortil jeg da knyttede mit Ja, derved blev en Umulighed, saa lidet kan jeg dog misbillige, at det ærede Ministerium har viist sig lige upartiff imod begge Repræsentationer. Ministeriet har endvidere erklæret sig ei utilbøielig til at ville gaae ind paa et Forslag af den ærede Rigsdagsmand for

Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bloug), naar det ei troede ogsaa derved at maatte frænke hiint Hensyn; det har endog erklæret hans Forslag for moderat og billigt, og man tør altsaa forudsætte, at et Andragende, der ikke gaaer udenfor hans 2 Indstillingspunkter, nemlig en friere Valgret og Initiativ for Rigsraadet i Lovgivningen med fri Votering af ethvert Lovudkast i den Stikkelse, det har modtaget ved 1ste og 2den Behandling, ikke fra Regjeringens Side vil finde nogen Modstand. Skulde jeg have lagt for Meget i de ærede Ministres hertil svarende Udtalelser, eller jeg skulde feile i den Anskuelse, at dette er det hele Ministeriums fuldkomne Mening, saa bedes min Anskuelse af en af de høitærede Ministre berigtiget; i modsat Fald tillader jeg mig at antage Taushed som en Indrømmelse.

Paa den anden Side er det mig aldeles klart, at Rigsraadet selv vil føle Nødvendigheden ligesaaavel af at bygge sin Repræsentation paa en mere folkelig Grundvold, som af at erhverve et fuldstændigt Initiativ med Hensyn til Lovgivningen, og, naar disse to Goder opnaaes, saa troer jeg, at Fællesforfatningsloven vil indeholde en Kraft i sig selv til at overvinde de andre, mindre ønskelige Bestemmelser, som maaskee i Overgangsperioden kunne være nødvendige, — en levendegjørende Kraft til en friere Udvikling. Jeg behøver ei at anbefale den høitærede Rigsdagsmand, der er min næste Nabo til Benstre, som Repræsentant i begge Forsamlinger, at virke for et saadant Andragende; thi jeg veed tilfulde, at Sagen selv ligger ham saa alvorligt, saa